

ALLAN PERCY

Shakespeare pentru îndrăgostiți

Traducere din limba spaniolă:
ANCA IRINA IONESCU

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

PROLOG: Tainicele cărări ale iubirii	7
72 de pilule pentru a ne bucura de iubire în fiecare zi	11
Shakespeare: o viață de teatru	151
Cronologia operelor lui Shakespeare	156

*Dedicată celor care au iubit,
celor care iubesc
și celor care vor iubi.*

PROLOG

Tainicele cărări ale iubirii

Dintre toate problemele care îl frământă pe om, niciuna nu este mai importantă decât iubirea. Putem renunța la succes, la bogăție și la recunoașterea meritelor, dar ne este imposibil să renunțăm la plăcerile inimii.

A iubi și a fi iubit este o necesitate la fel de vitală ca și a respira, a bea sau a dormi.

Când suntem îndrăgostiți, suntem posedați de o forță inexplicabilă, care ne îndeamnă la gesturi curajoase și sincere. Dintr-odată înțelegem ce înseamnă *să trăiești* cu adevărat.

Iubirea mișcă lumea înspre mai bine sau înspre mai rău. Pasiunea oarbă care ne poate conduce să cucerim o țară sau să impunem o idee fixă a declanșat numeroase războaie devastatoare, dar aceeași pasiune umană i-a făcut pe exploratori să descopere noi teritorii, a contribuit la progresul științei și a accelerat schimbările sociale de care ne bucurăm astăzi.

Cartea pe care o ții în mâini vorbește despre iubire, în general, despre iubirea dintre doi oameni și, înainte de

toate, despre misterul acestui sentiment. Avându-l drept călăuză pe geniul de la Stratford-upon-Avon, vom face o călătorie prin teritoriile inimii pentru a-i descoperi comorile, dar și pentru a-i cunoaște abisurile fatale.

Fiecare capitol începe cu un citat din acest scriitor universal care, acum patru secole, a știut să descrie ca nimeni altul drama și comedia pasiunilor omenești. Căci viața este teatru și suntem recunoscători că putem să pășim zi de zi pe această scenă unde se poate întâmpla orice.

Cuvintele lui Shakespeare ne sprijină în a cerceta sentimentul de iubire din toate unghiurile. De la prima împunsătură a săgeții până la arta seducției, de la gelozie și melancolie la iubirea durabilă, această carte este un ghid de călătorie prin geografia celui mai mare sentiment uman.

Ce se întâmplă cu noi când ne îndrăgostim? De ce anumite persoane reușesc să se apropie de cine își doresc, în timp ce altele rămân singure? Există vreun secret pentru a menține vie o relație? Cum este iubirea oferită de a doua șansă?

Pe parcursul următoarelor 72 de pilule vom afla răspunsul la aceste întrebări și la multe altele. Vom porni de la un principiu pe care nu trebuie să-l uităm niciodată: „Numai cel care se iubește pe sine, acceptându-și calitățile și defectele, va merita iubirea altuia.”

Așadar, să ne iubim pe noi înșine și să îi lăsăm pe ceilalți să ne iubească! Iar pentru a reuși, ne vom aventura

pe cărările tainice ale celei mai dificile, mai provocatoare și mai plăcute dintre arte.

Să urcăm, deci, pe scenă alături de Shakespeare, cel care a inspirat aceste rânduri. Tu vei juca rolul principal.

Sus cortina!

Allan Percy

**72 de pilule
pentru a ne bucura de iubire
în fiecare zi**

**Dacă-ai uitat o nebunie cât de mică
pe care te-a îndemnat s-o faci iubirea,
tu n-ai iubit.**

Dragostea și nebunia merg mână-n mână, mai ales la tinerețe, când lipsa de experiență completează viziunea idealizată despre partener.

Multe filme și romane de dragoste transmit mesajul că povestea de iubire trebuie să fie trăită la modul absolut și fascinant, deoarece, așa cum spunea Platon, „Nu există om atât de las, pe care iubirea să nu-l transforme în erou.”

Astfel, dragostea este un catalizator în existența noastră care devine mai pasională și mai luminoasă. Pe de altă parte, iubirea este un paliativ datorită căruia ne bucurăm de următoarele beneficii:

- Consolidarea respectului de sine prin faptul că ne simțim iubiți, admirați și apreciați.
- Creșterea creativității pentru că dorim să-l surprindem mereu pe celălalt.
- O mai mare rezistență în fața problemelor cotidiene.

Dar, fără îndoială, iubirea este o armă cu două tăișuri. Așa cum arată multe dintre piesele lui Shakespeare, o inimă îndrăgostită este și o sursă de nesfârșite suferințe, ba chiar și o busolă care ne poate îndruma spre căi greșite.

Și, pentru că vorbeam de nebunii, iată care sunt câteva dintre lucrurile pe care nu trebuie să le facem niciodată din iubire:

- Nu trebuie să renunțăm la prioritățile noastre și la felul nostru de a fi.
- Fericirea noastră nu trebuie să depindă de atențiile cu care ne binecuvântează persoana iubită.
- Nu trebuie să ne pierdem independența și să ne lăsăm pradă emoțiilor negative aferente.
- Nu trebuie să credem că putem trăi „cu aer și iubire”.

Lecția numărul unu: nu este suficient să iubești. Pentru a ști să trăiești cu sau pentru cineva, trebuie în primul rând să înveți să trăiești pentru tine însuși.

2

Mai bine regele tăcerii, decât sclavul cuvintelor.

Atunci când curțăm pe cineva, utilizăm mii de cuvinte pentru a ne deschide în fața celuilalt, pentru a-l înțelege, pentru a ne exprima sentimentele, pentru a provoca, pentru a-l face pe celălalt să zâmbească, pentru a-l măguli...

Întrebarea este ce vom face, dacă relația prosperă, după mai mulți ani, când ne-am epuizat deja rezervele și nu ne mai rămân decât trăirile cotidiene? Vor fi acestea suficiente pentru a umple spațiul împărțit în comun cu persoana iubită?

Probabil că da, atunci când ne întoarcem de la lucru, când avem puțin timp și suntem obosiți, dar ce se întâmplă la sfârșit de săptămână sau în timpul unei lungi luni de concediu?

Nu se întâmplă nimic.

În realitate, nu avem nevoie nici măcar de televizor ca să umplem cu zgomot de fond încăperea și ca să ne simțim confortabil. Există ceva mult mai valoros pe care îl putem trăi împreună cu partenerul nostru, când nu avem noutăți de povestit: tăcerea.

Un simptom al sănătății relației unui cuplu este faptul că partenerii sunt capabil să împartă liniștea, fie citind cărți, fie contemplând înserarea de la fereastră.

Că liniștea poate fi frumoasă și împărtășită cu alții ne-a demonstrat John Cage în 4'33", o compoziție muzicală care constă din 4 minute și 33 de secunde de liniște pură care poate fi interpretată de o orchestră în cele mai mari săli de concert.

La premiera acestei opere, publicul a rămas năucit în fața acelei compoziții, în care muzicienii nu se mișcă, iar dirijorul nu mișcă bagheta, fiind atent numai la ceas. Când acesta marchează 4'33", dirijorul ridică bagheta și înclină capul în așteptarea aplauzelor.

Spectatorii s-au arătat impresionați, poate pentru că nu suntem obișnuiți să îmbrățișăm tăcerea – o coloană sonoră romantică, perfectă pentru intimitatea unui cuplu.

**Să păstrez ceva
care să-mi amintească de tine
înseamnă să accept că te-aș putea uita.**

Dincolo de faptul că citatul de mai sus exprimă un raționament indiscutabil, îndrăgostiților le place să păstreze obiecte care le evocă prezența persoanei iubite. Din fragmentul citat reiese, totuși, că iubirea adevărată nu are nevoie de astfel de relicve.

Fără îndoială, poeziile sunt marele elixir al inimii, iar oamenii scriu poezii ca să poată numi ceea ce se petrece în inima lor.

Cea mai veche poezie de iubire care se cunoaște a fost compusă acum 4 000 de ani de o preoteasă sumeriană, care a dedicat următoarele cuvinte regelui, în timpul ceremoniei sacre de căsătorie, în care ea este soața ritualică:

Logodnicul meu, iubit al inimii mele.

Măreață e frumusețea ta și dulce ca mierea.

Leule, iubit al inimii mele,

Măreață e frumusețea ta și dulce ca mierea.

M-ai înrobît, lasă-mă să vin tremurînd în fața ta.

Logodnicul meu, vreau ca tu să mă conduci în dormitor.

Logodnicul meu, să te dezmierd mă lasă;

Mîngîierea mea iubitoare mai dulce ca mierea este.

*În dormitorul scăldat în miere
Să ne desfătăm în lumina splendorii tale.
Leule, să te dezmierdă mă lasă;
Mângâierea mea iubitoare mai dulce ca mierea este.
Logodnicul meu, ai primit plăcere de la mine.
Povestește-i mamei mele, care îți va da bucurii;
și la fel și tatălui meu, care îți va oferi daruri.*

Timpu și praful au acoperit cuvintele ei de iubire. În 1880, tăblițele pe care fuseseră scrise au fost scoase la lumină și trimise la Muzeul Orientului Antic din Istanbul, unde au fost păstrate în uitare printre alte documente ale epocii sumeriene, alături de raportul despre o crimă și altul referitor la încălcarea unui acord.

Ciudate vecinătăți ne aduce eternitatea!

Cu toate acestea, încă și mai ciudată a fost întâmplarea care a făcut ca astăzi o firmă să ofere fondurile necesare pentru ca poezia de mai sus să se transforme în exponatul central al unei expoziții. Grație acestei inițiative, orice turist se poate emoționa din nou în fața acestor versuri.

**Oricine poate să domine o suferință
cu excepția celui care o trăiește.**

Pe parcursul acestei cărți vom vedea cum ne putem bucura și cum putem suferi din dragoste, dar nu vom uita nici faptul că și cei care nu iubesc suferă, deoarece simt că le lipsește ceva esențial în viață.

Suferim pentru că ne este dor de persoana iubită, pentru că nu știm să ne exprimăm sentimentele sau pentru că nu găsim pe nimeni de care să ne îndrăgostim.

Întrebarea care se pune este: de ce sunt atât de multe persoane singure? Cu siguranță, mulți celibatari au ales să fie singuri, dar sunt și foarte mulți care ar dori să își găsească perechea, însă nu reușesc.

După cum susține jurnalista Elizabeth Clark, specialistă în seducție, fiecare din cele două sexe se confruntă cu probleme specifice atunci când își caută perechea:

„Dificultățile bărbaților în găsirea unei parteneri se datorează lipsei de perspicacitate când trebuie să înțeleagă semnalele pe care le primesc, în timp ce ale femeilor constau în incapacitatea acestora de a găsi un bărbat care să se potrivească cu idealurile pe care le nutresc.”

Autoarea mai susține și că încă nu există egalitate între femei și bărbați când vine momentul de a lua inițiativa primei nopți împreună:

„Bărbații sunt de părere că au început să cocheteze în momentul în care deschid gura ca să pronunțe o propoziție ca să spargă gheața. Din acest motiv, sunt atât de preocupați de ceea ce vor spune. În plus, consideră că această propoziție inițială constituie momentul în care riscul de respingere este cel mai mare. Dat fiind faptul că, de cele mai multe ori, bărbații sunt cei care fac primul pas, se tem foarte mult de acest moment.”

Firește, cu cât mediul în care se face primul pas este mai prietenos și mai familiar, cu atât putem fi mai puțin preocupați, deoarece cel care dorește să iubească poate adopta rolul de prieten dezinteresat până în momentul în care i se oferă oportunitatea să devină ceva mai mult.